

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.288 van 22 januari 1999

A. 55.663/VIII-785
(voorheen VI-11.673)

In zake : **ALMER** Rudolf,
rue Tout-va-Bien 98
4420 Saint-Nicolas,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd
door zijn Regering.

Tussenkommende partijen :

1. **NIEUS** Francis,
die woonplaats heeft gekozen
bij Mr. Jean BOURTEMBOURG,
advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,
2. **PAQUET** Christian,
rue Lemercier 32
5002 Saint-Servais,
3. **DEGUELDRE** Jean-Pierre,
rue des Thuyas 13
4121 Neuville-en-Condroz.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 10 januari 1994 ingediende
verzoekschrift, waarbij Rudolf ALMER de nietigverklaring
vordert van de besluiten van de Waalse regering van
15 juli 1993 houdende bevordering van

Jean-Pierre DEGUELDRE en Christian PAQUET tot hoofdingenieur-directeur van Bruggen en Wegen en van Francis NIEUS tot hoofdingenieur-directeur, alsook van de voorafgaande procedures voor de controle van de sollicitaties, de aanspraken en verdiensten van de gegadigden en tot vaststelling van de rangschikkingen van de door de directieraad voorgedragen kandidaten;

Gezien het op 29 januari 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Francis NIEUS vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 10 februari 1998, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de op 30 januari 1998 ingediende verzoekschriften, waarbij Christian PAQUET en Jean-Pierre DEGUELDRE vragen als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 12 februari 1998, waarbij die tussenkomsten worden toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 augustus 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 december 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 15 januari 1999;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Mr. DEPRE, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, van Mr. FORTEMPS, loco Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, en van Jean-Pierre DEGUELDRE, derde tussenkomende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

Bij een beslissing van 6 mei 1993 verklaart de Waalse regering drie betrekkingen van rang 13 vacant teneinde daarin te voorzien door verhoging in graad, betrekkingen waarvan :

- één betrekking bij het directoraat-generaal vervoer - afdeling programmering en coördinatie van het vervoer
 - directie coördinatie van het vervoer, waarvan de administratieve standplaats te Brussel (D312) gevestigd is;
- één betrekking bij het directoraat-generaal technische diensten - afdeling technische controles
 - directie metaalstructuren, waarvan de

administratieve standplaats te Luik (D422) gevestigd is;

- één betrekking bij het directoraat-generaal technische diensten - afdeling elektromechanische en telecommunicatie-uitrustingen - directie elektromechanische en telecommunicatie-uitrustingen te Namen, waarvan de administratieve standplaats te Namen (D453) gevestigd is.

Die beslissing is ter kennis van de voor de betrekking in aanmerking komende personeelsleden gebracht bij een brief van 13 mei 1993.

Verzoeker, die technisch ingenieur (openbare werken) en industrieel ingenieur (bouw) is, de tussenkomende partijen en andere personeelsleden dienen hun sollicitatie in.

Die sollicitaties worden op 10 juni 1993 door de directieraad onderzocht.

Tijdens die vergadering stellen de directeurs-generaal DIEZ en LOOR de sollicitaties voor op basis van de vereisten voor elke betrekking.

Voor betrekking "D312" beschrijft directeur-generaal DIEZ het te vervullen ambt en het profiel van de betrekking en onderzoekt hij de sollicitaties. De eerste tussenkomende partij wordt als eerste gerangschikt, verzoeker als tweeëndertigste (ex aequo met andere gegadigden).

Voor de twee andere betrekkingen schetst directeur-generaal LOOR het profiel, geeft hij criteria aan voor de vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden en vergelijkt hij de sollicitaties. Voor betrekking "D422" besluit hij dat

"wegens de hoge vlucht die de toe te passen technologieën nemen en de specificiteit van de te behandelen vraagstukken een diploma van burgerlijk ingenieur vereist is". De tweede tussenkomende partij wordt als tweede gerangschikt en verzoeker als zesentwintigste. Voor betrekking "D453" concludeert de directeur-generaal dat "wegens de hoge vlucht die de toe te passen technologieën nemen, de grote diversiteit ervan en de specificiteit van de te behandelen vraagstukken, de gegadigde het diploma van burgerlijk ingenieur in een van de volgende specialiteiten (...) dient te bezitten". De derde tussenkomende partij wordt als eerste gerangschikt en verzoeker als tiende (ex aequo met andere gegadigden).

De voordrachten worden op 14 juni 1993 ter kennis van de gegadigden gebracht.

Op 25 juni 1993 tekent verzoeker bezwaar aan.

Tijdens haar vergadering van 15 juli 1993 beslist de Waalse regering de eerste, de tweede en de derde tussenkomende partij respectievelijk in de betrekkingen "D312", "D422" en "D453" te benoemen.

De benoemingsbesluiten worden gedateerd op 15 juli 1993 en worden bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 11 november 1993 bekendgemaakt. Dat zijn de bestreden handelingen;

Overwegende, ambsthalf, dat het beroep niet-ontvankelijk is voor zover het betrekking heeft op "de voorafgaande procedures voor de controle van de sollicitaties, de aanspraken en verdiensten van de gegadigden en op de vaststelling van de rangschikkingen van de door de directieraad voorgedragen kandidaten

(...)" ; dat het daarbij immers gaat om voorbereidende handelingen waartegen geen beroep kan worden ingesteld;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van artikel 41 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij uiteenzet dat die "gebreken" zowel kleven aan de rangschikking die de directieraad op 10 juni 1993 heeft opgesteld als aan de bestreden bevorderingen; dat hij aangeeft dat "het geval LEBLANC bewijst dat de gegadigden niet op een ernstige wijze geselecteerd zijn, wat de rangschikkingen (...) onregelmatig maakt (...)" ; dat de argumentatie van verzoeker in wezen neerkomt op het hekelen van de omstandigheid dat de directieraad aan de voorwaarden om tot de te verlenen graad te worden bevorderd een "voorafgaand criterium" zou hebben toegevoegd betreffende de vereiste bekwaamheidsbewijzen; dat volgens hem "de vaststelling door de directieraad van de minimumvoorwaarden als profiel van de gegadigden systematisch leidt tot de beslissing om (...) alleen een houder van een universitair diploma in aanmerking te nemen en om in bepaalde gevallen zelfs alleen de aanspraken en verdiensten van de gegadigden die burgerlijk ingenieur zijn, te onderzoeken";

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen noch van toepassing is op het advies van de directieraad, noch op de notulen waarin de beraadslaging en de beslissing van de Waalse regering worden weergegeven, aangezien die handelingen voorbereidende handelingen zijn van individuele handelingen die nadeel berokkenen; dat de argumentatie van verzoeker bestaat uit kritiek op de inhoudelijke motivering van de bestreden handeling; dat verzoeker

besluit dat de motivering ondeugdelijk is op basis van de overweging dat de directieraad een benoemingsvoorwaarde betreffende het diploma zou hebben toegevoegd, terwijl artikel 41 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel alleen voorwaarden van rang en anciënniteit oplegt; dat die bepaling alleen betrekking heeft op voorwaarden om tot alle graden van rang 13 te worden bevorderd; dat de directieraad bij het onderzoek van de sollicitaties voor specifieke ambten in die rang zijn voorkeur mag te kennen geven voor de kandidaten die houder zijn van een bepaald diploma zonder daarom af te wijken van de bepalingen van het voormelde koninklijk besluit van 7 augustus 1939; dat het aan de directieraad staat om over de gegadigden voor een benoeming een gemotiveerd advies uit te brengen op basis van een vergelijking van hun aanspraken en verdiensten; dat het diploma, dat een bekwaamheidsbewijs is, bij de vergelijking een beoordelingselement kan zijn; dat de directieraad in casu, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, van de aard van het diploma geen "voorafgaand criterium" noch een benoemingsvoorwaarde heeft gemaakt, aangezien hij verzoeker heeft gerangschikt; dat bovendien de aard van het vereiste diploma voor twee van de betrekkingen gepreciseerd is om de vereisten voor de toe te wijzen betrekkingen in detail uiteen te zetten; dat, wat de rangschikking van Michel LEBLANC betreft, verzoeker niet in duidelijke en precieze termen aangeeft in welk opzicht de rangschikking van dat personeelslid onregelmatig zou zijn; dat dat personeelslid als 7de ex aequo met andere gegadigden voor betrekking "D312" gerangschikt is, voor betrekking "D422" niet gerangschikt is en als 10de ex aequo met inzonderheid verzoeker gerangschikt is voor betrekking "D453"; dat in ieder geval het verschil qua rangschikking tussen verzoeker, die respectievelijk als 32ste, 26ste en 10de gerangschikt is, en de eerste, de

tweede en de derde tussenkomende partij, die respectievelijk als 1ste, 2de en 1ste gerangschikt zijn, dat argument totaal irrelevant maakt; dat de benoeming van Michel LEBLANC ten slotte niet door verzoeker is bestreden; dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 13.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari 1900 negenennegentig door :

De Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J. -Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.